

042. ~~E~~erste Groot Nederlands Dictee van het Davidsfonds (auteur: Aurel Serceu)

Provinciale finales

Deel 1. Verbeter de fouten. (In de opgave waren een aantal woorden verkeerd gespeld.)

1. Er is geen consensus bereikt en dus geen unaniem rapport opgesteld, zodat alle neonazistische en fascistische partijen van mekaar vervreemdden en de besprekingen in het slop raakten.
2. Alle artistieke stromingen passeerden de revue, zelfs rococo, en de leden van de vergadering – en die waren zowat van alle gezindten – hadden de grootste moeite om een eensgezind oordeel te vellen.
3. De budgettaire commissie ging er principieel niet mee akkoord dat schadevergoeding geëist werd na de aanvaring tussen het luxueuze passagiersschip en de pakketboot nadat deze laatste beschoten was door de West-Afrikaanse kanonneerboot.
4. Laten we ervan uitgaan dat in deze rechtszaak nogal wat gebakkeleid zal worden over de voorlopige invrijheidstelling van de delinquenten die illegaal graffiti gespoten hadden.
5. Als de meeste oud-studenten hun jaarabonnement vernieuwen, dan brengt dat uiteraard weer extra geld in het laatje en hoeven we ons ledenblad niet langer te stencilen op gerecycleerd papier.
6. Het wezenlijke verschil tussen eczema en acne ken ik niet, maar heeft het misschien met een allergie te maken voor bepaalde bacteriën? Kunnen beide wellicht behandeld worden met penicilline? Waarom wend je je niet rechtstreeks tot het antigifcentrum?
7. Dergelijke zwart-wittegenstellingen kon je toentertijd alleen maar aantreffen bij wie als franskiljon of wallingant geëtiketted werd.
8. Word u nu toch eindelijk bewust van de ernst van de toestand, mevrouw: uw dochter lijdt aan polyarthritis, waardoor verschillende gewrichten aangetast zijn; ze moet dan ook stante pede opgenomen worden in een polikliniek.
9. Wordt je een te laag loon uitbetaald, dan richt je je met al die paperasserie maar tot die neerlandicus; die zal de zaak zeker niet blauwblauw laten!
10. Tijdens de bronsttijd van de okapi's kon de bevoorrading niet doorgaan omdat rebellerende pygmeeën weerwraak wilden nemen voor het vernietigen van hun animale fetisjen.

Deel 2. Het eigenlijke dictee: **De sportieve familie**

Na veel lobbyen, heel wat geouwehoer en zelfs een tête-à-tête met alle betrokkenen kon de vicevoorzitter van het sportcomité onze getalenteerde conciërge en zijn vier zussen ertoe overhalen dan toch maar deel te nemen aan een preliminair toernooi.

Na het gênante debacle van drie jaar geleden, toen onze skiërs en skiesters van hogerhand ternauwernood toestemming kregen om hun eigen outillage en ski- of schaatsuitrusting te gebruiken, zullen zij hopelijk straks in den vreemde niet opnieuw in groten getale en ten aanschouwen van iedereen kopje-onder gaan.

Tijdens een persconferentie, gesponsord door een fabrikant van kajakken, praatten de geselecteerden honderduit over hun hobby's. De oudste zus, een hartstikke goede kaatsster, bleek gek op koordansen.

Zij en de conciërge, in feite een aan lagerwal geraakte kinesitherapeut met agressieve tatoeages op allebei zijn bicepsen, plachten 's winters te hockeyen of sleetje te rijden, waarbij laatstgenoemde als een ware campionissimo door de finish racete, ook doordat hij zijn bolide zowaar stiekem met paraffinewas ingewreven had.

De familie blijkt warempel niet aan haar proefstuk. De grootvader, een tweeënnegentigjarige nog steeds alerte spring-in-'t-veld, maakte indertijd furore toen hij, ondanks een defecte derailleurketting en een sjofel sporttenu, het uurrecord stayeren verpulverde.

Achttien maanden later triomfeerde hij als neofiet verrassend in een in een Siberische koude geschaatste Elfstedentocht, de meest gerenommeerde langeafstandswedstrijd in West-Europa. Kort daarop scoorde deze sportieveling tijdens een benefiet ten voordele van de slachtoffers van corticosteroïden met veel panache een hattrick.

Vooraf het laatste doelpunt in dit sportevenement, een onverwachte maar briljante lobbal na een raid in het zestienmetergebied, bracht het publiek ei zo na in collectieve extase.

Maar ook de grootmoeder liet zich niet onbetuigd. Zij speelde gepassioneerd petanque. Bijwijlen stuurde deze virtuoze zelfs haar Provençaalse mannelijke collega's onverrichter zake naar huis.

Met de lokale bejaardenploeg nam zij ook telkenjare deel aan het polsstokspringen en de hink-stap-sprong.

Hoewel een fervent fietsster trok zij zich uiteindelijk totaal gedesillusioneerd uit deze discipline terug toen zij in Japan in de kwartfinale van de keirin jammer genoeg gediskwalificeerd werd wegens een allesbehalve reglementaire aerodynamische houding.